

ACEM KÂR-I BÜTİ DÂR

"Büt-i dârem ki gerd-i gül zi sünbül sâyebân dâred"

Abdülkadir Meragi
(1360-1435)

Muhammes

HEY BÜ TÎ DÂ REM Kİ
GER Dİ YÂR HEY HEY HEY YÂR
AH Kİ GER Dİ
GÜL Zİ SÜN BÜL SÂ
SÂ YE BÂN DÂ
DÂ RED YÂR YÂR AH HA YÂ REM
1 AH HA CÂ NUM DE RE DİR NÂ DİR NÂ DİR
NÂ DİR NEY DİR DİR TEN Nİ TEN Nİ
TEN NEN Nİ TÂ Nİ TÂ NÂ DE RE DİM
AH Zİ SÜN BÜL SÂ
SÂ YE BÂN DÂ
DÂ RED YÂR YÂR AH HA YÂ REM

2

AH HA CĀ NIM BE HĀ RI Ā RI
 ZEŞ HAT TĪ YĀR HEY HEY HEY YĀR
 Ā RI ZEŞ HAT
 TĪ BE HŪN ER
 ER GA VAN DĀ
 DĀ RED YĀR YĀR AH HA YĀ REM

3

AH HA CA NIM DE RE DĪR NĀ DĪR NĀ DĪR
 NĀ DĪR NEY DĪR DĪR TEN NĪ TEN NĪ
 TEN NEN NĪ TĀ NĪ TĀ NĀ DE RE DĪM
 AH BE HŪN ER
 ER GA VAN DĀ
 DĀ RED YĀR YĀR AH HA YĀ REM

4

AH HA CĀ NIM HU DĀ RĀ DĀ DI
 MEN HEY HEY HEY HEY YĀR Eİ Sİ
 TĀN YĀR
 DOST E Z-O EY ŞAH NE
 HEY HEY HEY HEY YĀR MEC
 LİS YĀR

5

TĀ NĀ DİR NEY DİR DİR TĀ NĀ
 DİR NEY DİR DİR TEN Nİ TEN Nİ
 TEN MEN Nİ TĀ Nİ TĀ NĀ DE RE DİM
 YEL LEL LĀ Kİ MEY BĀ Dİ GE
 RĀ HOR DES TŪ BĀ
 MEN SER SER GER DAN

DÂ 6 DÂ RED
 YÂR YÂR AH HA YÂ REM AH HA CÂ NÂM Çİ ÖZ
 RÎ BAH TI HÖD GÜ
 GÜ GÜ
 GÜ YEM Kİ AN AY YÂ Rİ
 ŞEHR 7 Â ŞÜB AH HA HEY HEY HEY HEY A HA AH HA HEY HEY
 Â ŞÜB BE TEL Hİ GEŞT
 HÂ FİZ RÂ HEY HEY HEY YÂR GEŞT
 HÂ FİZ RÂ VE ŞEK KER DER
 DER DE HÂN DÂ DÂ RED
 YÂR YÂR AH HA YÂ REM AH HA CÂ NÂM DE RE İR
 NÂ DİR NÂ DİR NÂ DİR NEY

1- ACEM KÂR-I BÜTİ DÂR

Beste: Abdülkâdir Merâî

Güfte: Hâfız Şirâzi

Usûlü: Muhammes

عجم کار بتی دار

بتی دارم که کرد گل ز سنبُل سایبان دارد
بهار عارضت خط بخون ارغوان دارد
خدا را دامن بستان که از وی شهنه مجلس
می بادیکر خور دست و بامن سرگردان دارد
چه غدر بخت بد گویم کی آن عیار شهر آشوب
بتلخ کشت حافظ را سکر در دهان دارد

Bütî dârem ki kerd-i gül zi sünbül sâyebân dâred
Bahâr-ı ârızaş hatt-ı beḥûn erguvân dâred
Hudârâ dâd men büstân ki ez vey şıḥne-i meclis
Mey-i bâdiger-hûr dest ü bamen ser gerdân dâred
Çi özri baht-ı bed-gûyem ki ân ıyâr şehr-i âşûb
Betelḥi geşt- HÂFİZ râ sekr der dihân dâred

Açıklaması

Bir güzelim var ki gül yüzünün çevresinde, sünbül gibi gölgeliği var..
Bahâra benzeyen yanağında erguvân'ın kanıyla yazılmış fermân mevcûd.
Yâ Rabbi, ebedî bir güzelliği var, ona ebedî ömürler ver!
Başkalarıyla şarâb içiyor da bana cefâ etmekte. Ey meclis şahnesi,
Tanrı hakkıyçün ondan öcümü al benim!
Bahtıma ne özürler getireyim? Hâfız'ı öldüren, yayından oku eksik ol-
mayan ve şehri birbirine katan o güzel.

Kelimeler

fermân : emir, buyruk
ebedî : zevâlsiz, sonu olmayan, sonsuz
şahne : (aslı şıḥne dir). İnzibat me'mûru, emniyet me'mûru.